

Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Ministeren

Dato
16. maj 2023

J nr. 2023-2807

Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget har i brev af 10. maj 2023 stillet mig følgende spørgsmål 35 til L 115, som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Søren Egge Rasmussen (EL).

Spørgsmål 35

Vil ministeren yde teknisk bistand til det/de nødvendige ændringsforslag, som sikrer, at regler for garantiprovision ikke ændres som foreslået i § 2, nr. 3 og 4?

Svar

Det er meget vigtigt for mig at understrege, at der med lovforslaget ikke ændres på nuværende retstilstand hvad angår opkrævning af garantiprovisioner på markedsmæssige vilkår ved kommunal garantistillelse.

Det vil jeg gerne uddybe:

Ændringsforslaget, som fremgår nedenfor, og som indebærer, at indsættelsen af kravet om markedsvilkår i ordlyden af bestemmelsen tages ud af lovforslaget, vil derfor ikke betyde, at der ændres i retsstillingen i gældende ret. Det er vigtigt for mig at understrege.

Vedrørende fastsættelse af markedsmæssig garantiprovision ved kommunal garantistillelse

For kollektive varmforsyningsanlæg efter lov om varmforsyning skal en kommunal garanti stilles på markedsvilkår. I bemærkningerne til det fremsatte lovforslag fremgår det, at kravet om markedsvilkår indebærer, at kommunerne vil skulle opkræve en garantiprovision på markedsmæssige vilkår. Kravet om, at en kommune skal opkræve en garantiprovision på markedsmæssig vilkår stammer oprindeligt fra kommunalfuldmagtsreglerne. Det daværende Økonomi- og Indenrigsministerium fremhævede i et brev af 4. juli 2013 til Energistyrelsen, at:

**Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet**

Holmens Kanal 20
1060 København K

T: +45 3392 2800
E: kefm@kefm.dk

www.kefm.dk

"De almindelige principper om garantistillelse efter kommunalfuldmagtsregler, jf. ovenfor, indebærer efter ministeriets praksis, at en kommune – i stedet for selv at etablere en varmforsyningsvirksomhed – på visse betingelser kan yde støtte til en privat varmforsyningsvirksomhed, herunder en kommunal varmforsyningsvirksomhed etableret på privatretligt grundlag, ved at stille en kommunal garanti for virksomhedens lån til brug for etablering af en varmforsyningsvirksomhed med henblik på varetagelse af kollektiv forsyningsvirksomhed.

Efter Økonomi- og Indenrigsministeriets praksis betyder ovenstående, at en kommune lovligt kan stille en kommunal garanti for et privat varmforsynings-selskabs lån, såfremt varmforsynings-selskabet betaler et vederlag herfor på markedsmæssige vilkår. En vederlagsfri garanti ville efter ministeriets opfattelse indebære, at kommunen yder et tilskud til varmforsyningsvirksomheden, og en sådan garanti vil betyde en forrykning af den byrdefordeling mellem kommunens borgere, som hvile-i-sig-selv princippet forudsætter.

[...]

Det bemærkes videre, at også EU's statsstøtteregler kan indebære, at en kommune er forpligtet til at opkræve garantiprovision."

Kravet om at en garantiprovision ved kommunal garantistillelse skal stilles på markedsvilkår følger dermed af kommunalfuldmagtsreglerne, som er blevet videreført i varmforsyningsloven. Ankestyrelsen har i flere afgørelser ligeledes fremhævet dette krav.

Lov nr. 745 af 1. juli 2015 om ændring af lov om varmforsyning og byggeloven lovfæstede kommunalfuldmagtsregler vedrørende kommunernes mulighed for at varetage kollektiv varmforsyning, herunder kravene til garantistillelse. Kravet om, at kommunal garanti skal stilles på markedsvilkår er derved videreført fra kommunalfuldmagtsreglerne og følger af varmforsyningslovens § 2 d, stk. 1, og § 2 e, stk. 1.

Lovforslaget indebærer ikke en ændring af gældende ret. På baggrund af høringsvarene til det fremsatte lovforslag, blev Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet opmærksom på, at der fortsat eksisterer tvivl i branchen og enkelte kommuner om, hvorvidt kommunerne er forpligtede til at opkræve en garantiprovision. På den baggrund blev kravet, om at kommunerne stille garantien på markedsvilkår indsat direkte i bestemmelserne. Af bemærkninger til det fremsatte lovforslag fremgår det, at for at en kommunal garanti kan siges at være givet på markedsvilkår, skal kommunerne opkræve en garantiprovision på markedsmæssige vilkår. Bestemmelserne i det fremsatte lovforslag havde til hensigt at lovfæste det, som allerede er gældende om garantiprovisioner i henhold til lov om varmforsyning.

Det er således fortsat gældende ret, at kommunerne skal opkræve en garanti-provision for at dække deres risiko i overensstemmelse med hvile i sig selv-princippet, uanset om ordlyden ændres, som foreslået i det fremsatte lovforslag, eller ej.

Jeg kan forstå, at der er et ønske om, at præciseringen ikke indgår i lovforslaget. På den baggrund vil jeg gerne yde teknisk bistand til ændringsforslag.

Ændringsforslaget, som jeg kan bakke op om, fremgår nedenfor.

Med venlig hilsen

Lars Aagaard

Ændringsforslag

3) Nr. 3 og 4 udgår.
[Krav om markedsvilkår udgår af ordlyden]

Til nr. 3

Nr. 3 og 4 blev indsat i det fremsatte lovforslag for at skabe klarhed om gældende ret for kommunernes opkrævning af garantiprovisioner. Formålet var at præcisere det, som allerede er gældende ret omkring garantiprovisioner. Efterfølgende er der opstået et politisk ønske om, at kravet om markedsvilkår ikke fremgår udtrykkelig af bestemmelsernes ordlyd.

Det foreslås, at ordet »markedsvilkår« udgår af det fremsatte lovforslag og dermed ikke kommer til at fremgå af bestemmelsernes ordlyd i varmforsyningslovens § 2 d, stk. 1 og 2 e, stk. 1, 1. pkt.

Ændringsforslaget ændrer ikke på, at kommunen efter gældende ret kan stille en kommunal garanti for varmforsyningsanlæggenes låneoptagelse til anlægsinvesteringer og driftsaktiviteter, imod opkrævning af en garantiprovision på markedsmæssige vilkår. Dette forhold er uagtet, om der foreligger en konkurrencesituation eller ej. Hvis en kommune yder en vederlagsfri garanti vil det indebære et tilskud til forsyningsvirksomheden, hvilket ville medføre en forrykning af byrdefordelingen mellem kommunens borgere. Kommunen er dermed forpligtet til at opkræve en garantiprovision for at dække den risiko, som kommunen påtager sig ved garantistillelsen. Det følger af hvile i sig selv-princippet, at kommunen ikke må tjene penge på at stille en garanti.

Ved lov nr. 745 af 1. juli 2015 om ændring af lov om varmforsyning og byggeloven, blev kommuners adgang til varetagelse af kollektiv varmforsyning reguleret udtømmende. Loven lovfæstede kommunalfuldmagtsregler vedrørende kommunernes mulighed for at varetage kollektiv varmforsyning, herunder kravene til garantistillelse. Kravet om, at kommunal garanti skal stilles på markedsvilkår er derved videreført fra kommunalfuldmagtsreglerne og følger i dag af varmforsyningslovens § 2 d, stk. 1, og § 2 e, stk. 1, selvom det ikke fremgår direkte af bestemmelseernes ordlyd. Uanset at kravet om markedsvilkår med ændringsforslaget ikke kommer til at fremgå direkte af ordlyden, vil det fortsat være gældende ret, at kommunen skal opkræve en markedsmæssig garantiprovision efter varmforsyningslovens § 2 d, stk. 1, og § 2 e, stk. 1. Der henvises til det fremsatte lovforslags afsnit 3.2. for uddybning af gældende ret om kommunal garantistillelse.

EU's statsstøttere regler kan indebære, at en kommune er forpligtet til ligeledes at opkræve garantiprovision, men dette er et særskilt krav, der beror på statsstøtteretlige betragtninger.